

[Karlsson.]

i 2 Aar, og jeg kan ikke rigtig se Nødvendigheden heraf. Loven omfatter bl. a. Indskrænkninger i Adgangen til Udsættelse med Session, og selv om Indenrigsministeriet undtagelsesvis kan bevilge Udsættelse, er der dog alligevel en Del Utilfredshed med denne Bestemmelse, som vel for en Dels Vedkommende kan hindre Studier, for andre unge kan hindre gode Arbejds- og Fortjenstmuligheder. Men samtidig med, at man indskrænker Adgangen til at faa Udsættelse, hindrer man jo paa den anden Side ogsaa andre unge i at møde tidligere paa Session ifølge Lovens § 5, og det finder vi er noget ulogisk, at man saaledes skærer Lempelser bort til begge Sider; det skulde være muligt at gennemføre disse Lempelser, saaledes at man i hvert Fald kan faa det samme Antal paa Session, og jeg vil henstille, at man nøje overvejer, om det ikke er muligt at ophæve disse to Bestemmelser, som dels indskrænker Adgangen til Udsættelse og dels hindrer de unge, der ønsker det, i at møde tidligere paa Session.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Optagelse i Lægdsrullen ser jeg heller ikke paa dette Punkt tilstrækkelig Begrundelse for Forlængelsen i to Aar og mener, at man i højere Grad kunde anstrenge sig for at faa gennemført det Arbejde, der staar tilbage i den Retning, i Løbet af et Aar. Som det hidtil er gaaet, staar vi nemlig faktisk i samme Situation som i 1945, da Loven blev vedtaget. Der er siden 1945, altsaa i Aaret 1945—46, optaget to Aargange i Lægdsrullen, og det er Aargangene 1926 og 1927, hvorefter det er Planen, at man i 1947—48 vil optage Aargangene 1928 og 1929. Det vil sige, at der ingen Fremskyndelse er sket med Hensyn til Optagelse i Lægdsrullen, og saa vidt jeg kan se af Lovforslaget, vil det heller ikke ske i de kommende to Aar, og hvis det er rigtigt, at det gaar saaledes, at Aargangene 1930 og 1931 først vil blive optaget i Lægdsrullen i 1949—50, vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, med hvilken Begrundelse det bliver saadan, og om det ikke skulde være muligt at fremskynde Optagelsen ved Lovens Forlængelse f. Eks. med eet Aar. Hvis Aargangen 1930—31 først skal optages i 1949—50, staar vi jo om to Aar igen i den samme Situation, som betyder, at de unge, der optages i Lægdsrullen, stadig væk er 19 Aar, og at vi ikke naar ned paa den gamle Aldersgrænse, 17 Aar. Det var med den Begrundelse, at der ogsaa skulde optages flere Aargange i Lægdsrullen paa kortere

Tid, at Loven blev gennemført i 1945, men der er altsaa ikke optaget flere Aargange end normalt. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at tage disse Ting op til nærmere Overvejelse.

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke for mit Vedkommende modsætte mig den ønskede Forlængelse af Loven, saaledes som det er foreslaaet, men jeg vil dog alligevel gerne henstille til Ministeren, at der bliver Lejlighed til at se paa et Par Forhold, inden Loven vedtages, hvorfor jeg haaber, at Forslaget maa kunne gaa i et Udvalg.

Det, som jeg har min Opmærksomhed særlig rettet paa, er Spørgsmaalet om Forlængelsestiden. Som ærede tidligere Talere allerede har været inde paa, er det jo en temmelig lang Forlængelsestid. Saa vidt jeg forstaar, bærer Loven stadig Midlertidighedens Stempel, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at det egentlig burde overvejes, om der ikke var Mulighed for at nøjes med eet Aars Forlængelse denne Gang.

Ogsaa de Udsættelser, som er hjemlet i Lovforslaget, synes jeg nok, at man maa se lidt nærmere paa. Nu har jeg lagt Mærke til, at Ministeren i det andet høje Ting har brugt det Udtryk, at Adgangen til at give Udsættelser er blevet benyttet i udstrakt Grad, og det glæder mig, at Bemyndigelsen er blevet benyttet paa den Maade. Jeg vilde nu meget gerne have et Ord fra den højtærede Minister om, hvad dette Udtryk saa egentlig dækker over i Praksis.

Endelig er der et andet Forhold, som jeg gerne vil tillade mig at stille Spørgsmaal om. Det er Spørgsmaalet om, hvordan det for Tiden forholder sig med værnepligtiges Adgang til at gaa til civilt Arbejde i Stedet for til Militærtjeneste. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det ligger med denne Lov i Øjeblikket. Jeg ved heller ikke rigtig, hvilken Trang der i Praksis har vist sig at være til disse Lovbestemmelser. Men i hvert Fald er det i den Forbindelse, hvori vi her taler om Tingene, ønskeligt at faa lidt klaret med Hensyn til, hvordan det paa dette Omraade forholder sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til videre Behandling, forhaabentlig i et Udvalg.

Paul Holt: Vi kan fra vor Side give Tilslutning til det fremsatte Lovforslag. Jeg kan sige i al Almindelighed, at vi ogsaa har en vis Betænkelighed ved Forlængelsen paa to Aar, ud fra de Synspunkter,